

رَڌَ پَڇاڻُ

ڇوڪرين کي جتي ٻين هُرن سيڪارڻ جي ضرورت آهي؟ اُتي اها به لازمي ڳالهه آهي ته کين رَڌَ پَڇاڻُ به سيڪاريو وڃي. انهيءَ جو مطلب اهو آهي ته ڇوڪرين کي عمدا ۽ عاليشان کاڌا رَڌَ اچن، پر سني رَڌَ پَڇاڻُ ڪرڻ واري سني ڇوڪري اُها آهي، جنهن ۾ هي ئي خاصيتون هجن: صفائي، سنڀال ۽ وقت جي پابندي.

کاڌي کان پهريائين ضروري ڳالهه صفائي آهي. جيڪڏهن رَڌَ گندو هوندو ۽ کاڌي جا تانوَ ميرا هوندا، ته کاڌي کائڻ واري کي ڪراحت ايندي.

رَڌَ ۾ هميشه بُهاريل اڇو اُجرو هجي. تنهن کان پوءِ اهو به ڌيان رکجي، ته رَڌَ کي مهيني ٻن کان پوءِ لپو ضرور ڏجي. رَڌَ پَڇاڻُ ۽ کاڌي پيئي جي تانوَ کي چار سان ملي صاف ڪجي. چار ۾ سٺي يا ميراڻ جذب ٿي وڃن ٿا. پوءِ صاف پاڻيءَ سان انهن کي ڌوئي، خشڪ ڪري صاف ڪپڙي سان اُگهڻ گهرجي. ان لاءِ گدلو يا ميرو ڪپڙو پلجي به استعمال نه ڪجي، نه ته تانوَ ملڻ ۽ ڌوئڻ جي محنت اجائي ٿي ويندي ۽ انهن تي وري ميراڻ لڳي ويندي.

رَڌَ پَڇاڻُ ۽ کاڌي ڪارائڻ وقت تانوَ کي ٻيهر صاف ڪپڙي سان اُگهڻ گهرجي ۽ هٿن کي به ڌوئڻ گهرجي، ڇو جو مٿي ۽ ڌوڙ تانوَ ۽ هٿن تي لڳندي رهي ٿي، جنهن کي کاڌي جي شين ۾ ملڻ نه ڏجي. صاف ڪرڻ واريون شيون جهڙوڪ:

ڪپڙو وغيره جيڪي هر روز ڪم ۾ اچن، انهن کي روزانو صابن سان ڌوئي سڪائڻ ضروري آهي.

ساڳيءَ طرح اُهي ٿانو، جيڪي رڌ پچاءُ ۽ کاڌي پيئي جي استعمال ۾ اچن ٿا، تن کي ڪم پوري ٿيڻ تي صاف ڪرڻ بهتر آهي. اهو ڪم گهڻي وقت لاءِ ٿاري ڇڏڻ نه گهرجي. ائين ڪرڻ سان ٿانون جي قلعي يا چمڪ گهڻو وقت جٽاءُ ڪري ٿي ۽ انهن جي صفائي ۽ رونق هر وقت قائم رهي ٿي. رڌ پچاءُ تي ويهڻ وقت جنهن جنهن شيءِ جي ضرورت هجي، اها اڳوات پاڻ وٽ رکڻ گهرجي. ائين نه ٿئي جو ڀڃڻي وقت مصالحي ڪٿڻ لاءِ ڊوڙو. پاڻيءَ جي ضرورت پوي، ته اُتي لوڻو ڀريو ۽ باهه گهٽ ڪرڻي هجي ته چمٽو ڳوليو.

سُني رڌ پچاءُ لاءِ تين ضروري ڳالهه آهي؛ وقت جي پابندي. وقت جو گهڻو خيال رکڻ گهرجي. کاڌو هميشه وقت تي تيار ڪرڻ گهرجي. ائين نه ته ٻار اسڪول لاءِ تيار آهن ۽ مانيءَ لاءِ اٽو ڳوهيل ٿي ڪونهي يا ٻار اسڪول مان ٿي موٽي آيا، پر ڳنڍڻ اڃا تيار نه آهي! سڀئي ٻار گوڙ ڪري رهيا هجن ۽ توهين گهٻرائجي وڃو، ته ڇا ڪجي؟ ڇا نه ڪجي! پهريائين ويچارڻ گهرجي ته اڄ ڪهڙي شيءِ رڌبي ۽ کاڌو ڪيڏي مهل تيار ٿي سگهندو. اهڙيءَ ريت وقت جو اندازو ڪري، رڌ پچاءُ تي ويهيو ته ڪڏهن به ڪنهن ڳالهه ۾ اوڀر ڪانه ٿيندي.

کاڌو جيترو گهرجي اوتروئي رڌي اڳيان رکجي. کاڌو ٿورو هوندو ته توهان کي پريشان ٿيڻو پوندو. وڌيڪ هوندو ته

ضايع ٿي ويندو. لوڻ، مرچ ۽ گيهه جو به پورو اندازو هجي. انهن مان ڪابه شيءِ وڌيڪ يا گهٽ هوندي ته ڪاڌو بي مزي ٿي ويندو.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- سُني رڌ پڇاءُ ڪندڙ جون وصفون ٻڌايو؟
- 2- رڌ پڇاءُ ۽ ڪاڌي پيئي جا ٿانو ڪهڙي ريت صاف ڪرڻ گهرجن؟
- 3- رڌ پڇاءُ لاءِ وقت جي پابندي ڪيتري ضروري آهي؟

(ب) هيٺين لفظن جي معنيٰ لکو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو:
چار - ڳنڍڻ - ريت - اوڀر.

(ج) ”مارا!“ ڪيڏو نه طوفان آهي. هن جملي ۾ ”مارا!“ لفظ ڇا جي معنيٰ ٿو ڏيکاري؟